

Somfai Anna

HORIZONT

2018-12-09 | **VERS**

Tegnap láttam a kalapos embert,
kukából guberált lódenkabátban,
szakadt hajléktalan-zacskóját
maga mellé a járdára helyezte,
a Lövőház utca sarkán,
úgy tett, mintha várna valakit,
talán egy ismerőst, barátot,

vagy egy kósza angyalt, aki onnan,
a horizonton túlról érkezik,
ahová a tekintetét emelte,
valakit, aki megfogja a karját,
és hazavezeti, nem valami
levegőtlen szükségszállásra,
ahol gumilepedőkkel borított,
párna nélküli fekhelyeken
hallgathatja társai horkolását,
ahol tetűk, poloskák, ijesztő hangok
másznak elő sötét sarkokból –
nem oda, ahol ellopják, vagy
egyszerűen csak elveszik
azt a keveset, amije megmaradt,
hanem haza, egy csendes zugba,
ahol végre magára húzhatja
az égbolt csillagokkal lyuggatott,
frissen mosott takaróját.

kép | shutterstock.com